

НЕНАД ЈЕРО РАДЕНКОВИЋ

ОЧЕ МОЈ

*Митрополиту црногорско-приморском
Амфилохију Радовићу*

На путу ка светом и вечном
Оче мој
Јеси ли себе на нас поделио
Молитвама у донорске карте уписао

На белој висоравни лобање
Деца ће играте клисе на пуној месечини
На твој тропрсту разројиће се пчела
Сваки ће дамар бити фитиљ
За танке воштанице и кандила

На путу ка светом и вечном
Оче мој
Пршљен из твога врата
Држаће нашу главу
Сваки твој зуб нама је стуб
Шаке колевка а стопало пут
Кроз нове пустиње и раскршћа

На путу ка светом и вечном
Оче мој
Нама са Косова завештај нокте
Завештај најдуже ребро до срца
Оштрицу да му окалимо

И у мач га калемимо
С лакта на лакат браћу дозивамо
Не би ли се ико одазвао

На путу ка светом и вечном
    Оче мој
Јеси ли се на нас поделио
Под својом Зувком починуо
Морачом се небу упутио

ЗАВИЧАЈ СУНЦА

До твога прага довео ме месец
Уместо шећера и воде
Узех камен и пресну кишницу
И постадох део твојих стена
Постадох суза твоје реке

И сада када сам твој камен
Сада када сам твоја суза
Угради ме у своје плочнике и зидине
И пусти да ти канем из ока
Низ љуте стране и литице
Немог Леутара

Пут до тебе долази с неба
А повратка нема
Као што нема ни грома
Који се над тобом није сломио
И као дете у крилу мајке исплакао

Ти си недовршена песма и молитва
Ћерке древне Грачанице
Урезана у кору високих платана
Колико сам дубље силазио у земљу
Толико си се ти приближио небу

Порто раја-завичају сунца
Колевко и гробнице несрећних љубави
Када коначно горе стигнеш
Погледај на моју проклету равницу
И песников гроб у меандрима Ибра

Закопаном надом новог рођења
У души од трња и леденог иња
Жалићу за сунцем вечног Требиња

